

12.1.7

10a (משנה ח') → 11b (סוף הפרק)

1. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערךך נפשת לה: ויקרא פרק כז פסוק ב
2. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר לה: במדבר פרק ו פסוק ב
3. אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי: תהלים פרק צה פסוק יא
4. קחו מאתכם תרומה לה' כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה' זהב וכסף ונחשת: שמות פרק לה פסוק ה
5. נשבעתי ואקיימה לשמר משפטי צדקך: תהלים פרק קיט פסוק קו
6. איש כי ידר נדר לה' או השבע שבעה לאסור אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה: במדבר פרק ל פסוק ג
7. ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר ה' אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: שמות פרק א פסוק א
8. ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלויות ועשינו לה' אלהינו: שמות פרק י פסוק כה
9. לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר: שמות פרק כג פסוק יח
10. צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ויקרא ו:ב
11. ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: דברים פרק טז פסוק ד
12. הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: עמוס פרק ה פסוק כה
13. נפש כי תמלל מעל וחסא בשגגה מקדשי ה'... ויקרא פרק ה פסוק טו
14. ולא תשא עוליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחלקו ולא תמותו: במדבר פרק יח פסוק לב
15. כן תרימו גם אתם תרומת ה' מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת ה' לאהרן הכהן: במדבר פרק יח פסוק כח
16. ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: שמות פרק כא פסוק כג
17. ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ויקרא פרק א פסוק ה
18. והקרב והקרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח לה: ויקרא פרק א פסוק יג
19. ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: ויקרא פרק טו פסוק טז
20. אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב: וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא... ויקרא פרק יא פסוק לא-לב

I. categories of the הלכה and their relative “anchoredness” in the text

a. purely מסורה

i. היתר נדרים, *contra*

1. ור"א vv. 1-2, allowing for expression of איסור and expression of היתר
 - a. like יהודה ר"י, that נזירות needs full and unequivocal expression
2. ור"י v. 3 – ה' eventually released oath and allowed them to enter
 - a. he didn't allow them in (only the next generation)
3. ור"י v. 4 – after oath, only those who still chose to bring
 - a. teaches that no need for expression to commit
4. ור"י v. 5 – in spite of נשבעתי, still only if he desires נאכימה
 - a. as per גידל ר"י – permitted to strengthen commitment via נדר
5. ור"י v. 6 – he may not violate it, but others may expunge commitment

b. “mountains held by a thread” – little text, many details:

- i. שבת – specifically, מלאכת מחשבת is required to be liable
- ii. חגיגות – specifically, that תחוג refers to קרבן and not just celebration
 1. in spite of vv. 7-11, each of which can be explained differently
 2. source: v. 12; inferring meaning from נביאים is “held by thread”
- iii. מעילות – specifically:
 1. בעל הבית: that the שליח's act is credited to רמי בר חמא
 - a. Rejection: inferred (via חטא: חטא [vv. 13-14]) from תרומה (v. 15)
 2. שליח מעל, בעה"ב: that if the שליח didn't know but the בעה"ב remember, רבא
 - a. Rejection: inferred from utilizing הקדש unknowingly (=מעילה)
 3. רבא: raising materiele of הקדש, no מעילה until giving to his friend
 - a. Rejection: refers to גזבר, he “owns” it until he gives it to another
 4. if he built it into his house, no מעילה unless he benefited ש"פ's worth
 - a. Rejection: as per רב, he didn't build it in, but used as a window cover etc.
 5. rather - #3: in case of מוציא מעות הקדש, he knew some were there and should have been more careful, here, the שליח had no way to know

c. well-anchored in text, codes have “on what to rely”

- i. דינין (interpretation of v. 16 as reparations)
- ii. עבודות (הדם not being mentioned explicitly as per vv. 17-18)
- iii. טהרות (no explicit measure for מקוה being mentioned; inferred from v. 19)
- iv. טומאות (minimal size of שרץ inferred from v. 20)
- v. הנה: הנה: in spite of בת אנוסתו not being mentioned explicitly; inferred from זימה::זימה